

แนวทางการจัดกิจกรรมการฝึกปฏิบัติภาคภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิจัย เป็นฐาน กรณีศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

พระนครศรีอยุธยา*

THE GUIDELINE FOR PRACTICAL ACTIVITY ORGANIZING TO JAPANESE TOUR GUIDE BY USING RESEARCH AS A BASE: A CASE STUDY PHRANAKHON SI AYUTTHAYA RAJABHAT UNIVERSITY

เชียวชาญ ทรัพย์สุริต¹, กิตติพิศ วีรอนันตมิตร² และ สุพรชัย ปิยะรัตน์กุล³

Chieochan Sapsurit¹, Kittiphot Weera-anantamit² and Supornchai Piyaatwanakul³

¹⁻³มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹⁻³Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: supornchaip43@gmail.com

Received 1 August 2024; Revised 14 December 2024; Accepted 23 December 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคภาษาญี่ปุ่น โดยบูรณาการกับการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2/2565 จำนวน 21 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับงานภาคภาษาญี่ปุ่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

* สัมภาษณ์ เชียวชาญ ทรัพย์สุริต, กิตติพิศ วีรอนันตมิตร และ สุพรชัย ปิยะรัตน์กุล. (2567). แนวทางการจัดกิจกรรมการฝึกปฏิบัติภาคภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิจัยเป็นฐาน กรณีศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 4(6), 59-73.

S Chieochan Sapsurit, Kittiphot Weera-anantamit and Supornchai Piyaatwanakul. (2024). The Guideline for Practical Activity Organizing to Japanese Tour Guide by Using Research as a Base:

A Case Study Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. Journal of Political Science Mahamakut Buddhist University, 4(6), 59-73.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jpsmbu/index>

แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.585) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าทัศนคติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านทักษะการวิจัย ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.729) ด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.570) และด้านภาพรวมของกิจกรรม ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.665) แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความพึงพอใจ และเห็นประโยชน์ของกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านภาพรวมของกิจกรรม

คำสำคัญ: กิจกรรมฝึกปฏิบัติ, มัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น, การจัดกิจกรรมโดยใช้วิจัยเป็นฐาน, ภาษาญี่ปุ่น

Abstract

This research aimed to study students' attitudes towards Japanese tour guide training activities integrated with research. The sample consisted of 21 third-year students majoring in Japanese at Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University in semester 2/2022, who enrolled in the Japanese for Tour Guide course. The research instrument was a 5-point rating scale questionnaire. Data were analyzed using mean and standard deviation. The results showed that students had an overall positive attitude towards the training activities ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.585). In each aspect, the attitudes were at a high level, including research skills ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.729), benefits to Japanese language learning ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.570), and overall activities ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.665). This indicates that students were satisfied and perceived the benefits of the activities, especially in the overall aspect.

Keywords: Practical training activities, Japanese tour guide, Research-based activities, Japanese language

บทนำ

แนวโน้มการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เน้นความเข้าใจในโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียว เนื่องจากพบว่า การเน้นโครงสร้างภาษาอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Lightbown & Spada, 2013) ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงหันมาให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษา (output) ซึ่งถือเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ภาษา โดยผู้เรียนจะต้องนำความรู้ทางภาษาที่ได้รับ เช่น คำศัพท์ โครงสร้างประโยค มาประมวลผลและสร้างเป็นข้อความหรือถ้อยคำของตนเองเพื่อสื่อสารความหมาย (Swain, 1985) กระบวนการนี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาญี่ปุ่น ยังคงประสบปัญหาในด้านการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ทักษะการพูด ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับการประกอบอาชีพที่ต้องใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสื่อสาร เช่น มัคคุเทศก์ ล่าม พนักงานต้อนรับ เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) จากรายงานการวิจัย พบว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นจำนวนมาก ยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาญี่ปุ่นพูดคุยสื่อสารในสถานการณ์จริง เนื่องจากไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอ และขาดโอกาสในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (ศุภณีย์วิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น, 2563)

ปัญหาดังกล่าว สอดคล้องกับสถานการณ์การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (2564) ซึ่งมุ่งเน้นพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานด้านต่างๆ ได้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับงานมััคคุเทศก์ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ รูปประโยคและสำนวนภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในสถานการณ์การนำชมสถานที่ท่องเที่ยว ตลอดจนการดูแลและการให้บริการแก่ลูกค้าชาวญี่ปุ่น อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาและโครงสร้างทางภาษาญี่ปุ่นเพียงอย่างเดียว อาจไม่เพียงพอที่จะทำให้ นักศึกษาสามารถนำภาษาญี่ปุ่นไปใช้ในสถานการณ์จริงในการเป็นมััคคุเทศก์นำเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นอย่างแท้จริงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในอาชีพมัคคุเทศก์ได้ จึงได้มีการจัด กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น โดยเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาญี่ปุ่นจากสถานการณ์จริง และบูรณาการ ทักษะการวิจัย เข้าไปในกิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การออกแบบ และการจัดเส้นทางนำเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและ เพื่อเป็นการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น และเพื่อนำ ข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนากิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงได้ทำการวิจัยนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2/2565 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเลือก ภาษาญี่ปุ่น สำหรับงานมัคคุเทศก์ จำนวน 21 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาทั้งหมดของรายวิชา เนื่องจากเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลระหว่างเดือนธันวาคม 2565 - เดือนเมษายน 2566

เนื้อหาวิชา

การวิจัยนี้ดำเนินการในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับงานมัคคุเทศก์ เป็นวิชาที่ประยุกต์ใช้ ภาษาญี่ปุ่นสำหรับการประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ มีขอบเขตเนื้อหาตั้งแต่คำศัพท์ สำนวน ภาษาญี่ปุ่นที่ใช้สำหรับการนำชมสถานที่ท่องเที่ยว การให้บริการและการจัดการกับปัญหาต่างๆ ของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น และจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาญี่ปุ่นและความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำงานของมัคคุเทศก์ ออกมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

การวิจัยนี้ดำเนินการสอน โดยเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม ผสมผสานวิธีสอนภาษาแบบ PCPP (Presentation, Comprehension, Practice, Production) เข้ากับการวิจัย ดังนี้

1.การสอนเนื้อหา

เริ่มจากการใช้คำถามนำ เพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จากนั้นจึงป้อนข้อมูลภาษาญี่ปุ่น (input) เช่น คำศัพท์ สำนวน และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพคหบดี โดยเน้นเนื้อหาที่ผู้เรียนเข้าใจได้ หลังจากนั้น จึงฝึกฝน โดยใช้แบบฝึกหัด และการถาม-ตอบ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นสื่อสาร และสร้างผลงาน (output) ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการผลิตข้อมูล (Production) ในวิธีสอนแบบ PCPP

2.กิจกรรมฝึกปฏิบัติคหบดีภาษาญี่ปุ่นโดยบูรณาการกับการวิจัย

เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียน มาประยุกต์ใช้ และฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ (output) โดยผนวกกับกระบวนการวิจัย เริ่มตั้งแต่การสำรวจความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น โดยใช้แบบสอบถาม จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ มาออกแบบเส้นทางนำเที่ยว ทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปใช้ฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งแตกต่างจากปีการศึกษาก่อนหน้านี้ ที่จัดเส้นทางนำเที่ยวตามความสะดวก โดยไม่ได้คำนึงถึงความต้องการของนักท่องเที่ยว

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ชี้แจง และอธิบายขั้นตอนกิจกรรม พร้อมบูรณาการการวิจัย
2. แบ่งกลุ่มผู้เรียน กลุ่มละ 4-5 คน
3. ผู้เรียนสืบค้นข้อมูล เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม
4. ผู้เรียนเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น
5. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล มาออกแบบเส้นทางนำเที่ยว
6. ทดลองใช้เส้นทางนำเที่ยว กับอาจารย์ชาวญี่ปุ่น
7. ปรับปรุงเส้นทางนำเที่ยว หลังจากการทดลองใช้
8. นำเส้นทางนำเที่ยวไปใช้จริง กับอาสาสมัครชาวญี่ปุ่น

การจัดการเรียนการสอนภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาออกมาใช้ได้จริง ตามวิธีการสอนแบบ PCPP (Presentation, Comprehension, Practice, Production) สามารถสรุปได้ตามตารางที่ 1 ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ภาษาญี่ปุ่นสำหรับงานมัคคุเทศก์ จำนวน 21 คน แจกแบบสอบถามความคิดเห็น หลังจากนักศึกษาทุกคนได้ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น โดยให้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 15 นาที จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และบันทึกข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อหาค่าทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น ในแต่ละด้าน และภาพรวม

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น

จากการศึกษา พบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.585) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านทักษะการวิจัย ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.729) ด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.570) ด้านภาพรวมของกิจกรรม ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.665)

นักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับมากทุกด้าน แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความพึงพอใจและเห็นประโยชน์ของกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านภาพรวมของกิจกรรม ซึ่งนักศึกษามีทัศนคติในระดับมากที่สุด

ข้อคำถาม	MEAN	S.D.	ระดับทัศนคติ
ด้านทักษะการวิจัย	4.00	0.729	มาก
ด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น	3.97	0.570	มาก
ด้านภาพรวมของกิจกรรม	4.17	0.665	มาก
รวม	4.05	0.589	มาก

ตารางที่ 2 ทัศนคติต่อกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติต่อกิจกรรมการฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.05$ S.D.=0.589) หากพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่าทัศนคติทั้งสามด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทัศนคติต่อด้านภาพรวมของกิจกรรม ($\bar{x}=4.17$ S.D.=0.665) ทัศนคติต่อด้านทักษะการวิจัย ($\bar{x}=4.00$ S.D.=0.729)และด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ($\bar{x}=3.97$ S.D.=0.570)

ด้านทักษะการวิจัย

ตารางที่ 3 ทัศนคติต่อด้านทักษะการวิจัยในกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์

ข้อคำถาม	MEAN	S.D.	ระดับทัศนคติ
1. กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ช่วยให้สามารถคิดวางแผนอย่างมีขั้นตอนและกระบวนการ	3.90	0.768	มาก
2. กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยให้มีทักษะการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล	4.00	0.837	มาก
3. กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยให้มีทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสืบค้น	4.05	0.669	มาก
4. กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยให้เข้าใจกระบวนการทำงาน ในการ	4.05	0.973	มาก

ออกแบบเส้นทางนำเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการ			
รวม	4.00	0.729	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติต่อด้านทักษะการวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.00$ S.D.= 0.729) หากพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่าทัศนคติทั้ง 4 ข้อ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 3 กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยให้มีทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูล ($\bar{x}=4.05$ S.D.= 0.669) และ ข้อ 4 กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยให้เข้าใจกระบวนการทำงาน ในการออกแบบเส้นทางนำเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการ ($\bar{x}=4.05$ S.D.= 0.973) มีค่า $\bar{x}$ เท่ากัน รองลงมาเป็น ข้อ 2 กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยให้มีทักษะการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ($\bar{x}=4.00$ S.D.= 0.837) และ ข้อ 1 กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ช่วยให้สามารถคิดวางแผนอย่างมีขั้นตอนและกระบวนการ ($\bar{x}=3.90$ S.D.= 0.768) ตามลำดับ

ด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ตารางที่ 4 ทัศนคติด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์

ข้อคำถาม	MEAN	S.D.	ระดับทัศนคติ
1.กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นสร้างโอกาสให้ได้ฝึกฝนทักษะภาษาญี่ปุ่นครบทุกด้าน	3.76	0.625	มาก
2.กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นสร้างโอกาสให้ได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์จริง	4.29	0.717	มาก
3.กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาญี่ปุ่นสำหรับการนำเที่ยว	3.86	0.727	มาก
4.กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยพัฒนาการสนทนาภาษาญี่ปุ่นทั่วไปด้วยกับชาวญี่ปุ่น	4.10	0.700	มาก

5.กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นสร้างแรงจูงใจให้อยากฝึกฝนการสนทนาภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น	3.86	0.727	มาก
รวม	3.97	0.570	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติต่อด้านด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.97$ S.D.= 0.570) หากพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่าทัศนคติทั้ง 5 ข้อ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 2 กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นสร้างโอกาสให้ได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์จริง ($\bar{x}=4.29$ S.D.= 0.717) รองลงมาเป็น ข้อ 4 กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยพัฒนาการสนทนาภาษาญี่ปุ่นทั่วไปกับชาวญี่ปุ่น ($\bar{x}=4.10$ S.D.= 0.700) ลำดับถัดไปเป็น ข้อ 3 กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาญี่ปุ่นสำหรับการนำเที่ยว ($\bar{x}=3.86$ S.D.= 0.727) และ ข้อ 5 กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นสร้างแรงจูงใจให้อยากฝึกฝนการสนทนาภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น ($\bar{x}=3.86$ S.D.= 0.727) มีค่า $\bar{x}$ เท่ากัน ลำดับถัดไปเป็น ข้อ 1 กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นสร้างโอกาสให้ได้ฝึกฝนทักษะภาษาญี่ปุ่นครบทุกด้าน ($\bar{x}=3.76$ S.D.= 0.625) ตามลำดับ

ด้านภาพรวมของกิจกรรม

ตารางที่ 5 ทัศนคติด้านภาพรวมของกิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์

ข้อคำถาม	MEAN	SD.	ระดับ
1. กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นสร้างโอกาสให้ได้สืบค้นข้อมูลความรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ	4.19	0.750	มาก
2. กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นสร้างโอกาสในการแสดงออกศักยภาพตนเองด้านความกล้าแสดงออก	4.38	0.740	มาก
3. กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยพัฒนาทักษะการวางแผน คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	4.24	0.889	มาก
4. กิจกรรมฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	4.05	0.805	มาก

5. กิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎีภาษาญี่ปุ่นช่วยให้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นทีม	4.33	0.658	มาก
6. กิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎีภาษาญี่ปุ่นช่วยให้สามารถวิเคราะห์ตนเองด้านต่าง ๆ	4.05	0.590	มาก
7. กิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎีภาษาญี่ปุ่นช่วยให้เข้าใจสภาพการทำงานภาคทฤษฎีจริง	4.19	1.030	มาก
8. กิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎีภาษาญี่ปุ่นช่วยให้เข้าใจบริบทของการใช้ภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น	4.19	0.750	มาก
9. กิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎีภาษาญี่ปุ่นช่วยให้เรียนรู้วิชาด้วยความสนุกและน่าสนใจ	3.90	0.995	มาก
รวม	4.17	0.665	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีทัศนคติต่อด้านด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในกิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.17$ S.D.= 0.665) หากพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่าทัศนคติทั้ง 9 ข้อ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 2 กิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎีภาษาญี่ปุ่นสร้างโอกาสในการแสดงออกศักยภาพตนเองด้านความกล้าแสดงออก ($\bar{x}=4.38$ S.D.= 0.740) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาเป็น ข้อ 5 กิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎีภาษาญี่ปุ่นช่วยให้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นทีม ($\bar{x}=4.33$ S.D.= 0.658) และรองลงมาเป็น ข้อ 3 กิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎีภาษาญี่ปุ่นช่วยพัฒนาทักษะการวางแผน คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ($\bar{x}=4.24$ S.D.= 0.889)

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎีภาษาญี่ปุ่น ทั้ง 3 ด้าน คือ 1.ด้านทักษะการวิจัย 2. ด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น 3. ด้านภาพรวมของกิจกรรม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 หากพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านภาพรวมของกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 1 เท่ากับ 4.17 รองลงมาคือด้านทักษะการวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97

จากผลการวิจัยทำให้มีแนวทางสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับงานภาคทฤษฎีโดยมีกิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎีภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิจัยเป็นฐาน ซึ่งแนวทางดังกล่าวประกอบด้วย 1.การสอนเนื้อหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับภาษาญี่ปุ่นและ

อาเซียนภาคพื้นทวีป 2.กิจกรรมฝึกปฏิบัติที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ 3.กระบวนการวิจัยที่ใช้สำหรับการออกแบบเส้นทางนำเที่ยว

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติต่อกิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคพื้นทวีปอาเซียนไปทิศทางที่ดี ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้านของกิจกรรมอยู่ในระดับมาก (4.05) เมื่อพิจารณาด้านภาพรวมของกิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคพื้นทวีปอาเซียน ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.17$) และเป็นด้านที่เน้นให้นักศึกษามีทักษะทางสังคมสำหรับการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Soft Skill) เช่น การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การทำงานเป็นทีม ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น ผ่านการทำกิจกรรมฝึกปฏิบัติจริง สอดคล้องกับ Bandura (1997) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง และการสังเกต ซึ่งจะช่วยเสริมสร้าง ประสบการณ์ตรง และทักษะทางสังคม

ด้านทักษะการวิจัยมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{x} = 4.00$) และเป็นด้านที่เน้นให้นักศึกษามีกระบวนการคิดและวางแผนอย่างเป็นระบบ รวมทั้งมีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมฝึกปฏิบัติส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญด้านทักษะทางสังคม และทักษะการวิจัย สอดคล้องกับ Creswell (2014) ที่กล่าวถึง ประโยชน์ของการวิจัย ในการพัฒนาทักษะการคิด การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน

ด้านประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{x} = 3.97$) พบว่ากิจกรรมฝึกปฏิบัติทางภาษาญี่ปุ่นเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเห็นว่ามีความประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น และส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำภาษาญี่ปุ่นออกมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งถือเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มุ่งให้นักศึกษาลดข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเองจากการเรียนรู้ในชั้นเรียน และมีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรมในรายวิชา แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมฝึกปฏิบัติภาคพื้นทวีปอาเซียนส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์จริง และเสริมความมั่นใจในการพูดกับชาวญี่ปุ่นที่ไม่ใช่อาจารย์ผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ สุณีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข (2560) ที่กล่าวเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น โดยเฉพาะทักษะฟัง-พูด ต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสนำภาษามาใช้ในสถานการณ์จริง ส่งผลให้ผู้เรียนคุ้นชินกับสถานการณ์และภาษาจากเจ้าของภาษา ยิ่งไปกว่านั้นผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ส่งผลให้

ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการพัฒนาความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น (สุณีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข, 2562)

จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ทำให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติมีคฤศคฤศกภาษาญี่ปุ่นได้อย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผน การสำรวจความต้องการของนักทอ่งเทียชาวญี่ปุ่น การสร้างเครื่องมือ การนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ออกแบบเส้นทางนำเทียวและทดลองการใช้จริง สอดคล้องกับ พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ (2560) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ทำให้ผู้เรียนเกิดการสื่อสาร และทำให้เกิดทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการเก็บข้อมูล ทักษะการเลือก ทักษะการคิด การวิเคราะห์ การตีความข้อมูล และการสรุปประเด็น รวมถึงทักษะการนำเสนอ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 ควรกำหนดระดับความยากง่ายของปัญหาในสถานการณ์จริงให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา เพื่อให้เกิดแรงจูงใจและความท้าทายในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รวมทั้งเกิดทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

1.2 กิจกรรมควรมีความหลากหลาย เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์ต่างๆ

1.3 ควรมีการเตรียมความพร้อม และฝึกฝนนักศึกษาก่อนการลงพื้นที่จริง เช่น การฝึกพูด การจำลองสถานการณ์

1.4 ควรมีการประเมินผล และสะท้อนผลการปฏิบัติ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักศึกษาทราบถึงจุดเด่น จุดด้อย และแนวทางในการพัฒนาตนเองวิจัยครั้งต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 ควรสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติมีคฤศคฤศกภาษาญี่ปุ่น โดยบูรณาการกับการวิจัย ในหลักสูตรภาษาญี่ปุ่น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความพร้อมในการทำงาน และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง

2.2 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสถานการณ์ปัจจุบัน

2.3 ควรสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างอาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยต่อยอดเกี่ยวกับเส้นทางนำเที่ยวที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ในประเด็นการให้บริการและสถานที่ในการนำเที่ยว

3.2 ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับ และไม่ได้รับ การฝึกปฏิบัติมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่น โดยบูรณาการกับการวิจัย

3.3 ควรมีการศึกษาลผลกระทบของกิจกรรมฝึกปฏิบัติ ต่อทักษะภาษาญี่ปุ่น และความมั่นใจในการสื่อสาร ของนักศึกษา

3.4 ควรมีการศึกษาคความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่ได้รับบริการจากนักศึกษา เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนา และปรับปรุงกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. (2564). หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

ภาษาญี่ปุ่น. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

พวงผกา ปวีณาบำเพ็ญ. (2560). การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์สาร, 1(2), 62-70.

สุณีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข. (2560). โครงการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้โปรแกรมสไกป์: การสำรวจความคิดเห็นและการประเมินตนเองของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ. วารสารญี่ปุ่นศึกษา, 34(2), 38-54.

สุณีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข. (2562). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ. วารสารญี่ปุ่นศึกษา, 36(1), 102-117.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579.

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น. (2563). รายงานผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร. ใน รายงานการวิจัย. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น.

Bandura, A. (1997). Self-efficacy: The exercise of control. W. H. Freeman.

Creswell, J. W. (2014). Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches. Sage publications.

Lightbown, P. M., & Spada, N. (2013). How languages are learned (4th ed.). Oxford University Press.

Muranoi, H. (2006). Effective English learning and teaching methods from the perspective of second language acquisition research. Daishukan Shoten.

Swain, M. (1985). Communicative competence: Some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development. In S. Gass & C. Madden (Eds.), Input in second language acquisition (pp. 235-253). Newbury House.